

Sygn. akt VII Ka 1123/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Tomkiewicz

Protokolant st.sekr.sądowy Rafał Banaszewski

przy udziale oskarżyciela publicznego- asp. szt. Jacka Kępińskiego

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2014r.

sprawy **E. K.**

obwinionej o wykroczenie z art. 86§1 kw w zw. z art. 19 ust. 1 Ustawy Prawo o Ruchu Drogowym

na skutek apelacji wniesionej przez obwinioną

od wyroku Sądu Rejonowego w Mrągowie VI Zamiejscowego Wydziału Karnego z/s w Biskupcu

z dnia 16 października 2014r.sygn. akt VI W 187/14

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Mrągowie VI Zamiejscowemu Wydziałowi Karnemu z/s w Biskupcu do ponownego jej rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Mrągowie VI Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Biskupcu wyrokiem z dnia 16 października 2014 r. w sprawie VI W 187/14 przeciwko E. K. obwinionej o to, że w dniu 18 lutego 2014 r. około godziny 08.20 na drodze serwisowej (...) pomiędzy miejscowościami K. a K. kierując pojazdem marki O. (...) o nr rej. (...) nie dostosowała prędkości do panujących warunków na drodze, w wyniku czego straciła panowanie nad pojazdem i zjechała na przeciwległy pas ruchu w wyniku czego doszło do zderzenia z pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...), czym spowodowała zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, tj. o czyn z art. 86 § 1 k.w. w zw. z art. 19 ust. 1 Ustawy Prawo o ruchu drogowym.

orzekł:

I obwinioną E. K. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej wykroczenia i za to z mocy art. 86 § 1 k.w. skazał ją, a na podstawie art. 86 § 1 k.w. w zw. z art. 24 § 1 i 3 k.w. wymierzył jej karę grzywny w wysokości 300 (trzystu) złotych

II na podstawie art. 119 k.p.w. i art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił obwinioną od kosztów postępowania.

Od powyższego wyroku apelację złożyła obwiniona zaskarżając wyrok w całości. Orzeczeniu temu skarżąca zarzuciła :

1.obrazę przepisów prawa procesowego polegającą na naruszeniu art. 4 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia;

2.obrazę przepisów prawa materialnego polegająca na rozszerzeniu stosowania art. 19 ustawy Prawo o ruchu drogowym;

3.błąd w ustaleniach faktycznych polegający na tym, że obwiniona mogła przewidzieć oblodzenie, jak również fakt, że obwiniona nie dostosowała prędkości do warunków panujących na drodze. Podnosząc powyższe zarzuty skarżąca wniosła o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania
2. zwolnienie od kosztów sądowych

ewentualnie o:

3. uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania,
4. o ustanowienie obrońcy z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obwinionej zasługuje na uwzględnienie w zakresie, w jakim wskazuje na konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazanie tej sprawy do ponownego jej rozpoznania.

Jedyną okolicznością, jaką w niniejszej sprawie ustala Sąd Rejonowy jest to, iż w dniu 18 lutego 2014r. na drodze krajowej nr (...) na odcinku z B. do K., za miejscowością K. doszło do zdarzenia w wyniku którego kierująca samochodem O. (...) o nr rej. (...) E. K. wpadła w poślizg na oblodzonej powierzchni, zjechała na przeciwległy pas ruchu uderzyła w barierki znajdującego się na tej trasie mostku a następnie w osobowego busa V. o nr rej. (...). Co było przyczyną faktu, że E. K. wpadła w poślizg tego Sąd Rejonowy już nie ustala, poprzestając w tym zakresie jedynie na uproszczonym wnioskowaniu, że skoro do zdarzenia doszło – to obwiniona nie dostosowała prędkości do warunków panujących na drodze.

Tego rodzaju wnioskowanie wymyka się jednakże kontroli odwoławczej. Aby bowiem można było zweryfikować, czy obwiniona faktycznie nie dostosowała prędkości do warunków panujących na drodze, prędkość tę należałoby poznać.

Brak jakichkolwiek ustaleń co do tego , z jaką prędkością poruszał się O. (...) kierowany przez E. K. na wymienionym odcinku uniemożliwia merytoryczną ocenę sprawy w aktualnym jej stanie. Wniosku powyższego w niczym nie zmienia fakt, że na odcinku na którym doszło do kolizji wystąpiło oblodzenie zaś kierowca wjeżdżając w teren, na którym znajduje się las i ciek wodny oblodzenie to winien przewidzieć.

Na marginesie zauważyć należy, iż brak ustaleń co do prędkości z jaką poruszał się samochód kierowany przez obwinioną uniemożliwia ocenę przedmiotowej sprawy również w aspekcie zakresu naruszenia reguł bezpieczeństwa w ruchu drogowym a tym samym i w zakresie ewentualnego wymiaru kary.

Mając zatem powyższe na uwadze zaskarżony wyrok należało uchylić a sprawę tę przekazać Sądowi Rejonowemu do ponownego jej rozpoznania (art. 437 §2 kpk). Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I-szej instancji winien ponownie przeprowadzić postępowanie dowodowe w całości, z uwzględnieniem uwag powyższych.